

REŠEVALEC: za ta način delovanja odraslega otroka je značilno, da je podoben načinu delovanja družinskega polboga, le da je oseba-reševalec brez vidnih uspehov. V ljudeh relativno hitro zazna njihove potrebe in jim omogoča npr. preselitev k njemu, poroko z njim, mimogrede jim najde službo, itd., pri čemer je zelo razumevajoč do njihovih pogostih izdajstev. Oseba-reševalec ima pogosto globoko vase potisnjeno sovraštvo do samega sebe, kar ga poriva v igranje vloge rešitelja, ker čuti, da ne bo nobeden naredil nič, ko bo v stiski on. Teži k občutjem neustreznosti v svojem dajanju, prav tako pa se počuti nesposobnega sprejeti pomoč za svoje lastne potrebe.